

יאיר שרעבי

תשכ"ג - תשמ"ב

1963-1982

אלבום זה הוא חלק מתכנית ההנצחה הארצית,
מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים
משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבן
ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו,
מבצעים את פעילותם במסגרת תוכנית מעורבות חברתית.
התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות
על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים:
אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה, משרד החינוך
ארגון יד לבנים
אולפנת אומנויות
ומכללת אפרתה.

כתיבה ועריכה התלמידות: מיכל יונה ואורטל טרפה אולפנת אומנויות, ירושלים
לווי הנחייה פרח ההוראה: מיכל לוק, מכללת אפרתה.

**”הצבי ישראל על במותיך
חלל איך נפלו גיבורים”**

(שמואל א ב יט, קינת דוד)

The background of the entire image is a close-up, slightly blurred photograph of several lit white candles. The flames are bright yellow and orange, creating a warm, glowing atmosphere. The candles are of varying heights and are positioned in a way that they fill the frame, with some in the foreground and others slightly behind.

אלבום זה נכתב לזכרו של

טוראי יאיר שרעבי ז"ל.

נולד ב - ה' בסיוון תשכ"ז.

נפטר ב - י"ח תמוז תשמ"ב.

נפל בעת מילוי תפקידו.

יהי זכרו ברוך

יאיר שרעבי

תשכ"ג - תשמ"ב
1963-1982

**"הצבי ישראל על
במותיך חלל, איך
נפלו גיבורים"**

(שמואל, ב', י"ט, קינת דוד)

ילדות

יֵאִיר גִּדֵּל לַהוֹרִים
בִּרְכָּה וּשְׁלוֹם שְׂרַעֲבִי.

מִשְׁפַּחַת שְׂרַעֲבִי הִינָּה מִשְׁפַּחַת גְּדוּלָּה
מִפּוֹאֶרֶת וּמִפּוֹרְסַמֶּת מְאֹד אֲצֵל
יְהוּדֵי תִימָן.

מִסְפַּר שָׁנִים לִפְנֵי לִידְתּוֹ שֶׁל יֵאִיר,
עָלוּ הוֹרָיו וּמִשְׁפַּחְתּוֹ אֶרֶצָּה.

לְאַחַר תְּהִלֵּךְ הָעֲלִיָּה וְהַקְלִיטָה
הַשְׁתַּכְנָה מִשְׁפַּחְתּוֹ בִּירוּשָׁלַיִם,
בְּשִׁכּוֹנַת פִּסְגַּת זֶאֵב.

הגעת יהודי תימן ארצה

משפחתו של יאיר מנתה אחד עשר
נפשות.

שמות אחיו ואחיותיו הם :
דליה, משה, שלמה, אורלי, רונית,
רבקה, אירית ואבי.
עיסוקו של האב באותם ימים היה
בממכר ירקות, ואימו עבדה
כטבחית במעון "ויצו".

משפחת שרעבי - יאיר שלישי מימין בשורה העליונה

יאיר היה הילד השביעי למשפחה
ברוכת ילדים ובעלת אופי מסורתי.
יאיר שאב את אהבת העם והארץ
מבית הוריו, וחונך על פיה.
הוא נולד בירושלים שלפני מלחמת
ששת הימים.

כאשר היה יאיר בן 4 התרחשה
המלחמה בה נכבשה ירושלים
כולה, והפכה לירושלים המאוחדת
כפי שהיא מוכרת לנו כיום.

הכותל המערבי זמן קצר לאחר המלחמה

בילדותו המוקדמת, כאשר היה בן
5 בלבד גילו הרופאים כי יאיר
חולה בדלקת פרקים קשה.
דלקות פרקים הן למעשה משפחה
של מספר מחלות, שפוגעות בפרקי
הגוף, וגורמות לנזקים מבניים של
הפרקים. כמו גם - כאבים ופגיעה
בטווחי התנועה.

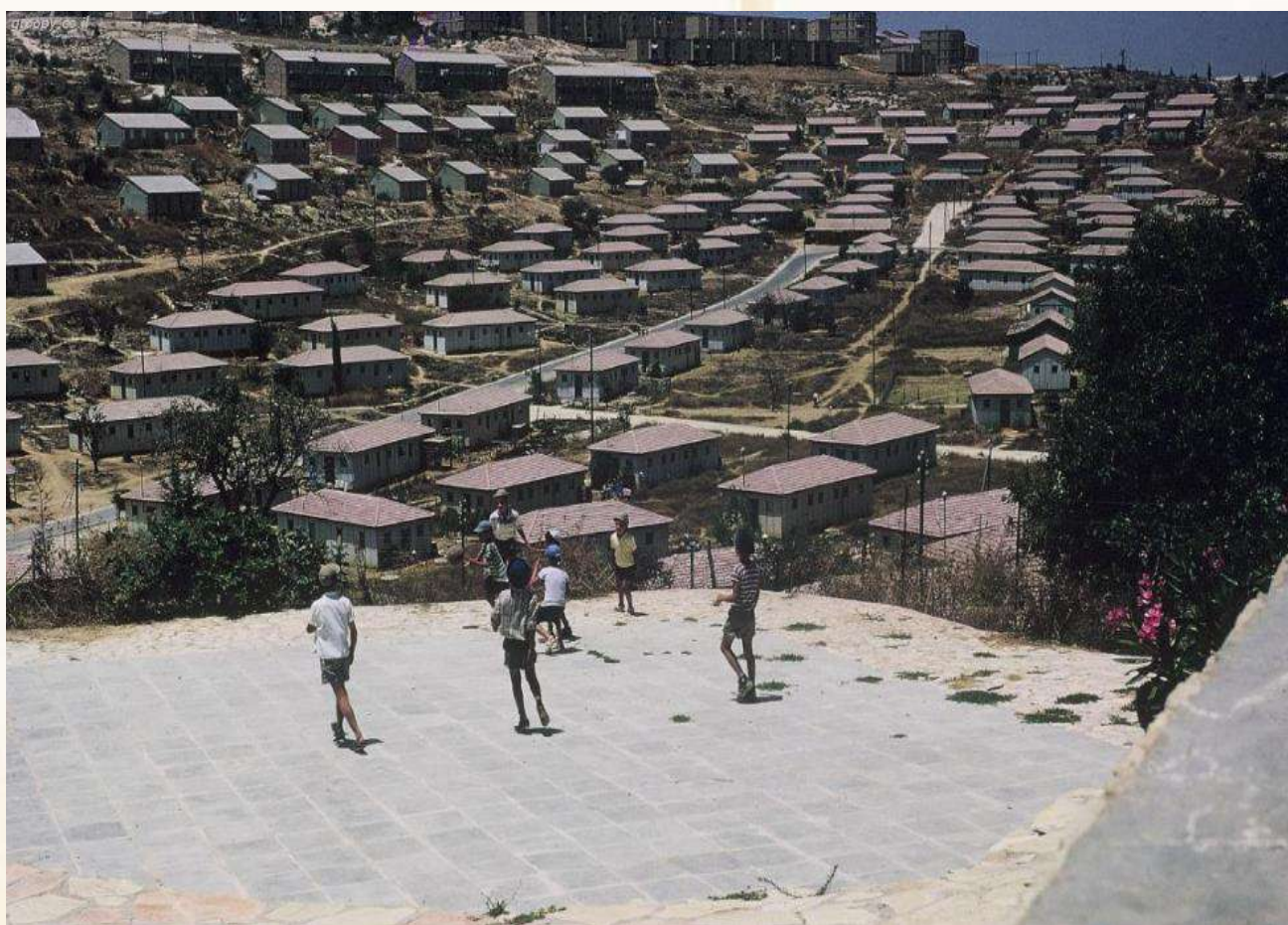
דלקת זו השאירה ליאיר סימנים
בלב, שלא עברו משך כל שנות
ילדותו ובגרותו.

צילום רנטגן של דלקת פרקים

על אף מצבו הרפואי של יאיר, הוא
היה ילד רגיל ושמח, חברותי מאוד,
ואוהב לשהות ולבלות עם ילדים.

יאיר היה מקובל וחביב על החברים
ובני גילו, נעים לסביבתו,
ונוהג לעזור לחבריו בכל הזדמנות.

ילדי ירושלים באותם שנים

יאיר למד בבית הספר היסודי
הדתי "מוריה" שבירושלים.
הוא היה תלמיד מן המניין, טוב
בלימודים, ואהב את בית הספר.
בית הספר שכן בשכונת
"שמואל הנביא", ולימים הוא
נסגר.

בית ספר הדתי
«מורייה»

סמל בית ספר "מוריה"

יאיר היה אהוב מאוד על משפחתו ,
משתדל להיות מעורב בענייני
הבית ,ואוהב לעזור ולתת מעצמו
למען משפחתו.

משפחתו מתארת" :יאיר היה ילד
גבוה ,יפה ,מטופח ומסודר ,שדאג
תמיד להיראות במיטבו ,עם לב
גדול שתמיד אהב לעזור לזולת."

בגרות

לאחר שיאיר השלים את לימודיו
בחטיבת הביניים, הוא עבר לבית
הספר המקצועי "אורט חניכים"
בשכונת מקור חיים בירושלים.

לבית הספר הגיעו תלמידים
מצטיינים שרצו והתאימו ללמוד
ולרכוש מקצוע טכני ומעשי ברמה
גבוהה.

סמל רשת אורט באותם ימים

בבגרותו - יאיר התמקצע ואהב את
נושא לימודיו - מכונאות רכב.

בשעות הפנאי יאיר אהב מאוד
לבלות עם חבריו הטובים, ולצאת
ולרקוד איתם במקומות הבילוי
השונים.

המשפחה מספרת שהיו לו קשרים
חברתיים עמוקים ומשמעותיים,
ועד היום ישנם חברים אשר
שומרים על קשר עימם.

יאיר עם חברים

גיוס

כאשר הגיע יאיר ללשכת הגיוס
כדי להיבדק ולהירשם לגיוס,
הוא עמד בפני וועדה רפואית,
שבחנה את מצבו לאור
דלקת הפרקים שעבר.
הוועדה גילתה כי דלקת הפרקים
הותירה סימנים בליבו של יאיר,
עקב כך החליטו הרופאים
להעניק ליאיר פטור מלא משירות.

יאיר לא השלים עם קבלת הפטור,
הוא מאד רצה להתגייס למרות
המגבלה הרפואית ולשרת שירות
משמעותי .

יאיר נלחם על כך והצליח בסופו
של דבר להתגבר על המכשולים.
בזכות העקשנות ובזכות האהבה
לתחום הטכני שהייתה ליאיר, הוא
הצליח בסופו של דבר להתגייס
לתפקיד נהג בחיל החימוש.

רכב צבאי מתקופת שירותו של יאיר

חיל החימוש

השירות בחיל החימוש הינו מאתגר
ותובעני. נדרשת מקצועיות רבה
במיוחד בתפקיד המכונאי בו שירת
יאיר.

חיל החימוש אחראי על אספקת
התחמושת ותיקון הכלים
המשמשים את הצבא בלחימה
ובשגרה, כיום שונה שמו ל"חיל
הטכנולוגיה והאחזקה".

סמל חיל החימוש

חיילי חיל החימוש עוסקים כל
העת בעבודה קשה מאוד, ולמרות
שגם הם מסתכנים פעמים רבות
בזמן מלחמה, הם אינם זוכים
ל"הילה" ולתהילה אותם מקבלים
חיילים קרביים אחרים.

כלי רכב צבאיים המטופלים על ידי חיל החימוש

"חימושניק"

חימושניק נמצא בצד הבמה

מצוייד בלב ובהמון נשמה

חימושניק ממזקם מאחורי הקלעים

עם נתינה אין סופית לא רואים לא שומעים.

חימושניק מבין שצבא עם עוצמה

בימים של שלום, או בעת מלחמה

הופכת אותו באופן אישי

משחקן די פשוט לכוכב הראשי

חימושניק יודע שבכל מהלך

בשדה, ברפ"ט, ביחש"מ, במצל"ח

השילוב המופלא של לב ושל מוח

הם הנסחה למכפילו של הכוח.

שיר המתאר את תפקידם של חיילי חיל החימוש

לפיכך, השירות בחיל זה הינו
מורכב במיוחד, שכן אין מקום
לטעויות, אך בו בעת הם אינם
זוכים להערכה מספקת בחוץ.
חוסר הערכה זה, נובע עקב חוסר
היכרות של רוב האנשים עם
תפקידם החשוב של חיילי חיל
החימוש, שבחסרונם אף קרב או
פעילות אינם יכולים להתבצע.

איש קבע בחיל החימוש במהלך עבודתו

סיפור הנפילה

ביום י"ח בתמוז תשמ"ב
(09.07.1982),
יאיר נשלח למשימה באזור מעלה
אדומים.

בדרכו למשימה, איר נהג ברכב
בכביש המוביל מענתות
למעלה אדומים.

לפתע הרכב סטה לשולי הכביש
והתהפך.
יאיר נהרג בתאונה הקשה.

בן 19 שנים בלבד,
היה יאיר בעת נפילתו.

יאיר הובא למנוחות בבית הקברות
הצבאי שבהר הרצל בירושלים.

הלוויה צבאית

פטירתו הכתה בהלם את כל מכריו.
חבריו ליחידה התקשו לעכל את
האובדן הגדול.

משפחתו התעטפה באבל ויגון עם
קבלת הבשורה הנוראה מכל.
לאחר ימי האבל הם הבטיחו לשמר
ולהנציח את זכרו, ומאז חלפו כבר
קרוב לארבעים שנה, אך יאיר
מעולם לא נשכח מלבבות אוהביו.

הנצחה

אתר הנצחה יד לבנים ירושלים

האנדרטה מנציחה את שמות כל חללי העיר ירושלים

האתר מעוצב כולו כדמוי פירמידות, כמבני
זיכרון עתיקים. הוא תוכנן כסלע הנחפר מתוך
ההר ולכן המבנה כולו עשוי מאותה אבן,
ברחבת הטקסים, מצאת אנדרטה הבנויה
מצינורות פליז בתוך בריכת מים. כניסה
הראשית לאוהל יזכור הבנוי כפירמידה,
חקוקים שמות כל הנופלים באלומיניום
מוזהב על גבי לוחות פליז. על לוח פסוק לזכר
הנופלים: "תהיה נפשם צרורה בצרור החיים
עם נשמות מגיניה בכל הדורות."

האנדרטה בירושלים

אתר ההנצחה לחללי הטכנולוגיה והאחזקה בנתניה

האנדרטה מנציחה את שמות כל חללי חיל הטכנולוגיה והאחזקה

נר זיכרון העשוי מצריח של טנק
ומקני תותחים , כן פסלים בצבעים שונים,
שעוצבו מחלקי טנקים, תותחים ופריטים
אחרים. האתר כולו מוקף בלוחות פלדה,
שעליהם תבליטים מחלקי נשק. כל פריטי
הזיכרון באתר נבנו והורכבו על-ידי אנשי חיל
החימוש. בכך יש ביטוי לאחוות הלוחמים
ולמחויבות לנצור את זכרם של הנופלים.

האנדרטה בנתניה

האנדרטה לבני השכונות בירושלים

האנדרטה הוקמה לזכר בני שכונות
ירושלים שנפלו בכל מערכות ישראל.

על בסיס מלבני המצופה בשיש, מוצבת
מנורה בעלת שבעה קנים. המנורה
מורכבת מחלקי מתכת הלקוחים מכלי
נשק ומכלי רכב - בעיקר קפיצים. העמוד
המרכזי הוא הקנה האמצעי, ובסיסי
הקנים האחרים מתפצלים ממנו. על כל
קנה מוצבים מספר מוטות ברזל בצורת
פירמידה שראשה דמוי להבה, כך שכל
שבע ה"להבות" נראות בקו אחד. בחזית
בסיס המנורה לוח מלבני ועליו, באותיות
מתכת, שמות הנופלים.

האנדרטה לזכר בני השכונות

גן הנופלים - בני פסגת זאב

האנדרטה הוקמה לזכר בני שכונת פסגת זאב שנפלו במערכות ישראל ובפעולות איבה

גן הנופלים הוא גן רחב ידיים עם מתקני
שעשועים, מדשאות, פינות ישיבה ואזורי
תצפית. בכניסה לגן, נמצא קיר ההנצחה
ולפניו ערוגת פרחים מוגבהת. בראש הקיר
מופיעים סמל העיר והשכונה, פרטי
ההנצחה ופסוק מקינת דוד: "מנשרים קלו
מאריות גברו". במרכז הקיר מובאים
בשורות ארוכות שמות הנופלים, ומשני
הצדדים ציטוטים - מימין מובא שירו של
נתן יונתן "החול יזכור", ומשמאל פרק פ"ב
מתהילים, שתחילתו "מזמור לאסף."

האנדרטה לזכר בני פסגת זאב

חוויות אישיות מכתיבת האלבום

דבר התלמידות

תהליך פרויקט האלבום תרם לנו ידע חדש ומשמעותי על חיל החימוש - חיל שלא הכרנו בצה"ל, ובעיקר תהליך זה הנחיל בנו ערך מוסף של נקודת הבנה על חשיבות ומשמעות ההכרה ולמידה על חללים בעקבות הסיפור של טוראי יאיר שרעבי ז"ל.

נחשפנו לסיפור החיים של יאיר, שהותיר בנו התפעלות והתרגשות רבה. יאיר היה חייל נחוש, אמיץ ובעיקר אדם שלא ויתר על החלומות שלו בשום מחיר.

מעבר להיותו חייל מצטיין, יאיר היה אדם מעורר השראה, והיווה דוגמה לכל הסובבים אותו. דרכיו המוסריות הובילו אותו.

למדנו על חשיבות כוח הרצון שבאדם
בזכות תהליך ההתגייסות שלו, וזכינו
ללמוד מעט על חיינו האישיים .

במהלך הכתיבה הבנו כמה חשוב ללמוד
וללמד הלאה על החיילים שנהרגו עבור
המדינה שלנו ועבורנו.

אנו מרגישות מחויבות מוסרית בכתובת
אלבום זה, ומודות על ההזדמנות להיות
חלק מדבר כל כך עוצמתי והכרחי.

בנוסף אנו מודות למיכל לוק, שליוותה,
והדריכה אותנו לאורך כל הדרך.
עזרה לנו ונתנה לנו את הכלים לבצע את
האלבום.

תודה אחרונה, על הזכות ללמוד את
השיעור החשוב על ערך החיילים שלנו
בצבא הגנה לישראל, ועל גודל התרומה
של כל אחד ואחת מהם.

מאיה אלבז. מיכל יונה. ליאן דנינו. אורטל טפרה.

תלמידות "אולפנת אומנויות"

דבר הסטודנטית

קיבלתי לידי את הפרויקט והתחלתי
מאפס ללא כל מידע על החלל, לאט תוך
כדי העבודה קיבלתי הזדמנות להיחשף
לסיפור מיוחד על גבורה ועוצמות של
לוחם, שבחיינו ובמותו היווה דוגמה
לנאמנות ולהקרבה מהסוג הנעלה
ביותר, צמרמורת אוחזת בי עת אני
זוכה להשלים את הפרויקט המיוחד
הזה, בו ניתנה לי הזדמנות לספר לעצמי
ולתלמידות איתן עבדתי, מעט מגבורת
האנשים שמסרו את נפשם
למען הגנתנו.

אני שואבת השראה רבה מסיפור
הגבורה של החלל, ובטוחה שהוא ילווה
אותי לאורך זמן רב וימשיך לעורר בי
את החשיבות הרבה שיש לתרומה של
כל אחד ואחד למען המדינה, והעם
המאוחד שלנו.

מיכל לוק,
סטודנטית להוראה במכללת אפרתה

**נזכור את כולם,
נזכור את אשר עשו כי נשכח,
נזכור את אשר בעטיו איבדנו
אותם,
נזכור את הכול ואת כולם.**

**נזכור מי היו,
נזכור מי אנחנו היום,
נזכור שראוי שנהיה,
נזכור את זה בשבילים.**

**כי הזמן מכה בכולנו ,
ולחלקנו מכה את הנזכור ,
ולא טוב שכך ימצאנו ,
שכן כך לעולם תימשך ,
רשימת הנזכור.**

